

ה־NRC עשוי להקטין את ההמלצה למינון זרחן

דוד דרורי

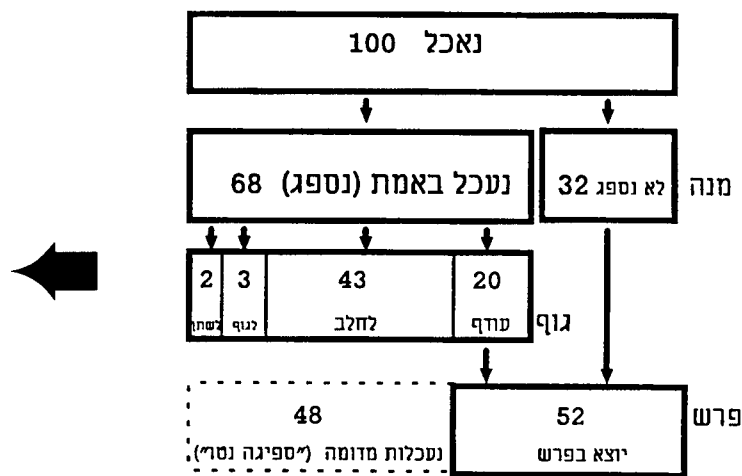
לוועדה הבאה את הבעת דאגתי על האבסת עודפי הזרחן.

עד כאן מכתבו של Dr. Waldo. זיהום הסביבה על ידי זרחן וחנקן מיותרים הם בעיה המחריפה והולכת בכל מקום שבו מייצרים חלב וביצים בשיטות אינטנסיביות. בכתבותי על זרחן לא התעלמתי מבעיית הזיהום, אם כי הדגש שלי היה על המחיר הגבוה שלתוסף הזרחן המיותר. יש לציין שחסידי פולחן הזרחן בארץ (המועטים למזלנו) אינם מתיחסים בכבוד ראש גם לבעיה הזאת, ולא מיותר לומר זאת: אם תעודד ועדת NRC הבאה את ריסון ההגזמה בזרחן בנימוק שזרחן מזהם את הסביבה, נחא. לא חשוב להחליט מה עדיף: למנוע את זיהום הסביבה או למנוע את בזבוז הכנסת הבוקר. מה שחשוב, זה להיצמד להמלצת זרחן מינימלית ולא לשלם מחיר כבד בשביל לעבור עליה; היצמדות זאת תשיג את שתי המטרות גם יחד.

הערה

לפני חודשיים שלחתי מכתב לידידי Dr. Dale Waldo, תזונאי וחוקר, שהיה פעיל ועדיין פעיל במחקר בהזנת בקר לחלב במרכז למחקר של משרד החקלאות האמריקאי ב-Beltsville שב-Maryland. הסבתי את תשומת לבו להגזמה הכלל-עולמית במינון הזרחן ולשגיאות הרבות הכלולות בפסקה על זרחן ב־NRC האחרון (1989). השבוע קיבלתי את תשובתו. הנקודות העיקריות במכתבו:

1. העתק מכתבי אל Dr. Waldo הועבר אל Dr. Mary Poos מנהלת הפרוייקט להוצאת המלצות תזונתיות לחיות הבית.
2. יש תמיכה רבה להקטנת ההמלצות לזרחן בהוצאה הבאה של NRC. "גוברת ההכרה שעלינו להיות זהירים במיוחד בשימוש בעודף זרחן וחנקן". עודפים אלה תורמים לזיהום מאגרי המים.
3. לא מזמן נתבקש Dr. Waldo להציע הצעות לשינויים שיידונו בוועדה שתכתוב את ההוצאה הבאה של ההמלצות לבקר לחלב. הוא יעביר

ציור 1. דוגמה מפורטת אך מציאותית לחלוקת 100 גרם זרחן במנה של חולבת: נספג (או נעכל באמת) 68 גרם, לא נספג 32 גרם. מהכמות הנספגת משמשים 43 גרם לייצור חלב, 3 גרם לשלד ולעובר, ו-2 גרם יצאו בשתן; עודף של 20 גרם מופרש אלצינוור העיכול. ככל שמגדילים את המינון – גדל העודף, גדלה כמות הזרחן בפרש וקטן מקדם העיכול המדומה או "הספיגה נטו".